

[Kirkeministeren.]

Det ærede Medlem rettede tillige et Spørgsmaal til mig — jeg beklager, at jeg ikke fik det besvaret, da jeg havde Ordet for et Øjeblik siden — vedrørende Fredningstiden for Askeurner. Det forholder sig saadan, at disse Urner meget ofte er lavet af et porøst Materiale, som er bestemt til at opløses i Jorden i Løbet af et meget kort Aaremaal. Dertil kommer, at for en Dels Vedkommende betyder det, at man ønsker Ligbrænding, tillige, at man ønsker en hurtig Udslettelse af selve Gravpladsen, saa at der ikke mere er nogen Sten eller noget Minde, der viser, at her ligger denne eller hin begravet. Ogsaa derfor kan man sige, at det kan være rimeligt at nedsætte Fredningstiden for Askeurner. Derimod har det altid forekommet mig, at Fredningstiden for Kistebegravelser er alt for kort. Den burde efter min Mening være længere. Overhovedet burde Kirkegaardenes Drift være saaledes, at naar der havde fundet en Begravelse Sted, kunde Gravfreden sikres for et meget langt Tidsrum. Jeg finder det beklageligt, at Kirkegaardene ofte maa drives paa den Maade, at det er nødvendigt at sætte Fredningstiden saa kort.

Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem berørte vedrørende Kirkebetjeningen, er jo et Spørgsmaal, som er behandlet eller rettere sagt afgjort med Lønningsloven af 12. Juli 1946, hvori det udtrykkeligt siges, at naar der er Tale om Folk, som er udensogns, skal der ydes Betaling til den medvirkende Kirkebetjening.

Jeg vil dernæst gerne, for at man ikke skal misforstaa det, jeg sagde før, sige med Hensyn til Navnet Sognebaandsløsning, at selvfølgelig har jeg ikke noget som helst imod, om Navnet Sognebaandsløsning paa en eller anden Maade bliver bevaret i Lovens Overskrift. Det er ikke fordi jeg har ønsket at faa den gamle Fane paa Museum, at jeg tænkte mig at anbringe den der; for min Skyld maa den gerne fremdeles have Lov til at vaje, men det var det rent praktiske, man havde for Øje, at da selve Loven om Sognebaandsløsning ikke mere eksisterer, og da dens Bestemmelser er indføjet som en enkelt Paragraf i en anden eksisterende Lov der i øvrigt handler om noget andet, vilde det være naturligt, at Lovens Titel handlede om det væsentlige, som Loven

angaar. Men, som sagt, for at forebygge enhver Misforstaaelse skal jeg med Glæde sige, at jeg intet som helst har imod, om det gamle Navn fremdeles bliver bevaret.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 282 af 30. Juni 1922 om Vedligeholdelse af Kirker og Kirkegaarde m. v., saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 112 af 29. Marts 1924.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2985; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 381).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Lov Nr. 284 af 30. Juni 1922 om Sognebaandsløsning og Brugen af Kirkerne, saaledes som denne Lov er ændret ved Lov Nr. 111 af 29. Marts 1924.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2993; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 381).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Thomsen: Jeg skal tillade mig at foreslaa, at de tre sidst behandlede Lovfor-